

Χρήστος Σαρτζετάκης - Άρθρο για την κοροϊδία και τον εμπαιγμό σε βάρος της Ελλάδος

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

—

Η ΟΦΘΑΛΜΟΦΑΝΗΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ

ΤΩΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΙΜΙΤΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ

ΚΑΙ Ο ΚΑΤ' ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

^*^*^*^

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Σκοπὸς τῶν προτάσεων Νίμιτς ἡ ἐθνικὴ

καὶ ἐδαφικὴ μας συρρίκνωσις.

1.- Μὲ τὴν δήλωσί μου τῆς περασμένης Παρασκευῆς (22.2.2008) κατέδειξα τεκμηριωμένα τὸν ὑπηρετούμενο σκοπὸ μὲ τὶς πρόσφατες προτάσεις (τῆς 19.2.2008) γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου τοῦ δῆθεν μεσολαβητοῦ Νίμιτς, ἀνευθυριάστου ἐγκαθέτου τῶν ἐπιβούλων. Σκοπός, πού μὲ τὴν ἐπιδιωκομένη καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀναγνώρισι στὸ κρατίδιο αὐτὸ τοῦ δικαιώματος χρήσεως τοῦ

έλληνικοῦ ὀνόματος «Μακεδονία», καταφανέστατα δὲν εἶναι ἄλλος τώρα μὲν, ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ μας συρρίκνωσι, μὲ τὴν ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος τοῦ σημαντικωτέρου τμήματός της, αὐτοῦ τῶν ἑξῆ αἰώνων (ἀπὸ τὸν 3^ο π.Χρ. μέχρι καὶ τὸν 3^ο μ. Χρ.) συμβολῆς τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Μακεδόνων στὰ λαμπρὰ πανανθρώπινα ἐπιτεύγματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ• στὴν συνέχεια δέ, ἀπὸ τὴν συνακόλουθον ἐδαφικὴν μας συρρίκνωσι, μὲ ὑποβιβασμὸ τῶν συνόρων μας μέχρις Ὀλύμπου διὰ τῆς προσθήκης στὸ Σκοπιανὸ κρατίδιο, ποὺ μόνον τὸ 1/3 του ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορικὴν Μακεδονίαν καὶ τὸ ἴδιον κατέχει μόνον τὸ 17 % αὐτῆς, μὲ ἐπέκτασί του καὶ στὰ 71 % τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μακεδονίας, ποὺ ἀπηλευθερώσαμε μὲ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913.

Ἐγγύτερη παρουσίαις τοῦ περιεχομένου τῶν ἐν λόγω προτάσεων Νίμιτς εἶναι τώρα ἀναγκαία καὶ χρήσιμη γιὰ τὴν πληρέστερον ἐνημέρωσιν τοῦ καλοπίστου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνεχῶς ἐξαπατωμένου μὲ ἐνωρχηστρωμένη ἀπὸ τοὺς ἐπιβούλους διὰ ποικιλωνύμων Μ.Μ.Ε. γιγαντιαία ἐπιχείρησι ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ παραπληροφόρησός του.

Α΄.- ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΞ ΥΠΑΡΧΗΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ

Οἱ προτάσεις Νίμιτς ἦσαν ἐξ ὑπαρχῆς ἀπαράδεκτες καὶ ἔπρεπε νὰ ἀπορριφθοῦν ὡς τέτοιες διὰ δύο κυρίως λόγους. Πρῶτον, διότι παρουσιάζονται μὲ ἄκρως ἐξευτελιστικὸν γιὰ τὴν Ἑλλάδα τρόπον. Καὶ δεύτερον, διότι ὑποβάλλονται ἐκτὸς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀνατεθείσης διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς.

2.- Οἱ προτάσεις Νίμιτς παρουσιάζονται μὲ ἄκρως ἐξευτελιστικὸν γιὰ τὴν Πατρίδα μας τρόπον.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὄνομα, μὲ χρονικὴ μάλιστα ἀφετηρίαν τεσσάρων καὶ πλέον χιλιετηρίδων, διεθνῶς ἀνεγνωρισμένον καὶ μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπὸ κανέναν ἀπολύτως. Καὶ ἐν τούτοις, στίς προτάσεις Νίμιτς ἡ Ἑλλὰς δὲν μνημονεύεται μὲ τὸ ὄνομά της, ὡς ἐὰν στερεῖται τοιοῦτου, ἀλλὰ κατονομάζεται ἀπλῶς ὡς «Πρῶτον Μέρος». Γιὰ νὰ ἐξομοιωθῇ ἔτσι πρὸς τὸ ὄντως στερούμενον διεθνῶς ὀνόματος σκοπιανὸ κρατίδιο, - ἀφοῦ αὐτὸ ἔγινε δεκτὸ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. μόνον μὲ τὴν προσωρινὴν ὀνομασίαν F.Y.R.O.M. - κατονομαζόμενον δὲ στίς προτάσεις αὐτὲς ὡς «Δεύτερον Μέρος». Βεβαίως ἐπαναλαμβάνεται μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ ὀρολογία, ποὺ ἐχρησιμοποιήθη καὶ εἰς τὴν λεγομένην «ἐνδιάμεση» συμφωνία μὲ τὰ Σκόπια

τῆς Νέας Ὑόρκης τῆς 13.9.1995, τὴν τόσον ὀλεθρίαν γιὰ τὰ ἔθνικά μας συμφέροντα. Ἀλλά, ὅπως ὁ ἐκ τῶν τότε μεσολαβητῶν ἀναπληρωτῆς Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ εἰς τὸ βιβλίον του «To end a war» ἀπεκάλυψε, ἡ συμφωνία ἐκείνη ἐπετεύχθη μὲ δραστικὲς πιέσεις πρὸς τὸν τότε βαρύτατα ἀσθενοῦντα Πρωθυπουργὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου, διὰ χρησιμοποίησης καὶ ἐξωθεσμικοῦ παράγοντος, τῆς ἐπιρροῆς τῆς νεαρᾶς συζύγου του. Τώρα ὅμως εὐτυχῶς τέτοιες περιστάσεις δὲν συντρέχουν, ὁ Πρωθυπουργός μας εἶναι ὑγιέστατος καὶ συνεπῶς ἐξ ὀρισμοῦ ἀνεπίδεκτος ἐξωθεσμικῶν ἐπιρροῶν. Ἄρα καὶ παρόμοια αἰτιολογία δὲν εὐσταθεῖ. Καὶ ἐπὶ τέλους, ἡ κατολίσθησις σὲ διπλωματικὸν ἀτόπημα, ποὺ προσβάλλει τόσον βαναύσως τὴν ἐθνικὴν μας ἀξιοπρέπειαν, δὲν ἀποτελεῖ δεσμευτικὸν προηγούμενον• καμμιὰ λογικὴ δὲν ὑπαγορεύει τὴν ἀπερίσκεπτην ἐπανάληψίν της, ἀντιθέτως ἀμεσώτατα ἐπιβάλλει τὴν ἐπανόρθωσιν. Γι' αὐτὸ καὶ προβάλλει ἀκόμη πιὸ ταπεινωτικὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀποσιώπησις καὶ σήμερα τοῦ ὀνόματός της στὴν προκειμένη διεθνῇ «μεσολαβητικῇ» προσπάθειᾳ. Μὲ χυδαία ἐξομοίωσί της πρὸς τὸ διεθνῶς μὴ ἀνεγνωρισμένο ἀκόμη μὲ ὀριστικὸ ὄνομα σκοπιανὸ κρατίδιο.

3.- Οἱ προτάσεις Νίμιτς συνετάγησαν ἐκτὸς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς.

Ἡ ὑπέρβασις τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ ὁ Νίμιτς, εἶναι ἐξοργιστικῶς κραυγαλέα καὶ ὀφθαλμοφανής. Καὶ μάλιστα πρὸς δύο κατευθύνσεις.

Πρῶτον, διότι προτείνει διπλὴν ὀνομασίαν διὰ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον, ἐνῶ τέτοιαν ἐντολὴν δὲν εἶχε. Καὶ δὲν εἶχε, διότι διπλῇ ὀνομασίᾳ δι' ἓνα κράτος εἶναι περίπτωσις ἄγνωστος εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, πρωτόγνωρος εἰς τὰ παγκόσμια χρονικὰ ὅλων τῶν ἐποχῶν ! Καὶ φυσικὰ ἡ διπλῇ ὀνομασίᾳ προτείνεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνον μὲ ἀπύθμενη πανουργία καὶ δολερότητα : διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν προτεινομένην διμερῆ συμφωνίαν Ἑλλάδος - Σκοπίων καὶ δέσμευσις τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον τὰ Σκόπια θὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικόν τους μὲ ὅλες τὰς ἐντεῦθεν συνέπειας ! Διότι, ἐὰν τὸ σκοπούμενον εἶναι ὄντως ἀπλῶς καὶ μόνον ἡ διπλῇ ὀνομασία, - μία γιὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ ἄλλη γιὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, - εἶναι αὐτονόητον, ὅτι τὰς ἄλλας χῶρας, ἐπομένως καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡμπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρῃ μόνον τὸ διεθνὲς ὄνομα. Καὶ ὅχι ἡ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ὀνομασία. Καὶ μάλιστα ἀνάμειξις τρίτων γι' αὐτήν, ὡς ἀνάμειξις στὰ ἐσωτερικὰ ἄλλης χώρας εἶναι κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον

άνεπιτρέπτη. Έπιτρεπτή δὲ μόνον ἔαν ἡ ἑσωτερικὴ ὀνομασία ἐγκλείει ἀπὸ μόνῃ τῆς ἐπεκτατικῆς διαθέσεις, ποὺ ἐξ ὀρισμοῦ θέτουν σὲ κίνδυνον τὴν εἰρήνην, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ψευδωνύμου σκοπιανοῦ κρατιδίου ὡς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας. Ἐρωτᾶται, λοιπόν, πρὸς τὶ νὰ καλεῖται τώρα στὴν διμερῇ συμφωνία τῆς νὰ δεσμευθῇ ἡ Ἑλλάς καὶ γιὰ τὴν ἑσωτερικὴ ὀνομασία τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, μὲ τὸ «συνταγματικό» του μάλιστα ὄνομα καὶ ρητῶς (κατὰ τὸν 9^{ον} ὅρον τῶν προτάσεων) καὶ τῶν ὑπηκόων του ὡς «Μακεδόνων» ; Προφανέστατα, – γιὰ ὅσους δὲν διακατέχονται ἀπὸ ἀθεράπευτη βλακεία, – ὅχι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἄρῃ ἀντιρρήσεις τῆς γιὰ τέτοια χρῆσι, ἀλλ’ ἀκριβῶς, διὰ νὰ ὁμολογήσῃ ἔτσι εὐθέως καὶ ἐνυπογράφως ἡ Ἑλλάς, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ εἶναι ὄντως «Μακεδόνες» ! Καὶ ἔχει οὐσιώδη σημασίαν ἡ ἀναγνώρισις αὕτη, διότι θὰ ἐνδυναμώσῃ τὶς μὴ συγκαλυπτόμενες, ἀπροκάλυπτες, ἐπεκτατικῆς εἰς τὰ Μακεδονικά μας ἐδάφη ἐπιδιώξεις τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, τὸ ὁποῖον, ἄλλοτε δοῦλον τοῦ σοβιετικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, ποδηγετεῖται κατὰ τὶς ἡμέρες μας ἀπὸ τὶς Η.Π.Α., τῶν ὁποίων καὶ ὑπηρετεῖ τώρα τὰ συμφέροντα εἰς τὴν περιοχὴν.

Καί, δεύτερον, ἐκτὸς καὶ καθ’ ὑπέρβασιν τῆς διαμεσολαβητικῆς τοῦ ἀποστολῆς ἐνεργεῖ μὲ τὶς προτάσεις τοῦ ὁ Νίμιτς, ἐπίσης, διότι ἀνεπιτρέπτως ἀναμειγνύεται καὶ μὲ τὰ ἑσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος ! Πράγματι, ἐνῶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιωρίζετο εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἐνὸς (ἐπαναλαμβάνω, μόνον ἐνός) καθολικῆς χρήσεως ὀνόματος διὰ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον, αὐτὸς, ὅχι μόνον προτείνει δύο ὀνόματα, μὲ ξεχωριστὴ τὸ καθένα χρῆσι, ἀλλὰ ἐπεκτείνει τὴν ἀνάμειξίν του καὶ εἰς τὰ τῆς Πατρίδος μας. Συγκεκριμένως, εἰς τὸ πῶς ὀνομάζονται περιοχὲς τῆς Μακεδονίας μας, μὲ ρήτρα, ὅτι «ἀναγνωρίζεται» ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἡ ὀνομασία των αὕτη, ὡς ἔαν ἦτο ἐκκρεμὴς ἡ ἀναγνώρισις αὕτη καὶ ἀπέμενε νὰ γίνῃ καὶ εἴχαμε ἐμεῖς ἀνάγκη τὴν «ἀναγνώρισιν» αὐτὴν τῶν σκοπιανῶν γιὰ τὴν ὀνομασίαν περιοχῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος !

Καὶ μόνον αὐτοὶ οἱ δύο λόγοι ὀφθαλμοφανοῦς ὑπερβάσεως τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς καθιστοῦσαν παντελῶς ἀπαράδεκτες γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὶς προτάσεις Νίμιτς καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπορριφθοῦν ὡς τέτοιες ἄνευ ἐτέρου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.-

Β´- Η ΚΑΤ’ ΟΥΣΙΑΝ ΔΟΛΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

4.- Οἱ προτεινόμενες διεθνεῖς ὀνομασίαι τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου.

Ὡς επίσημο διεθνὲς ὄνομα τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου προτείνεται (στὸ Παράρτημα Α΄ τῶν προτάσεων) ἓνα ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα : Συνταγματικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας - Δημοκρατικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας - Ἀνεξάρτητη Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας - Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας - Δημοκρατία τῆς Ἄνω Μακεδονίας.

Ἀλλὰ κατὰ πρῶτον θὰ πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἔγινε δεκτὸν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. μόνον μὲ τὴν προσωρινὴν ὀνομασίαν F.Y.R.O.M. ἀκριβῶς λόγω τῆς ἀπολύτου ἀρνήσεως τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῇ τὴν ψευδωνυμίαν του ὡς, δηθὲν, «Μακεδονίας». Γιὰ τὸν ἴδιο δὲ λόγον ἔγινε καὶ ἡ ἐνδιάμεση συμφωνία τῆς 13.9.1995 Ἑλλάδος - Σκοπίων πρὸς ἐξεύρεσι κοινῶς ἀποδεκτῆς λύσεως, τῆς ὁποίας καὶ μὴ ἐπιτευχθείσης ἐπὶ δώδεκα καὶ πλέον ἔκτοτε χρόνια, ἀναπτύσσεται τῶρα ἡ, ὑποτίθεται, διαμεσολαβητικὴ προσπάθεια Νίμιτς. Ἐπομένως αὕτῃ ἐξ ὀρισμοῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ περιλαμβάνῃ ὀνομασίαις ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνουσες τὸ ἀπαράδεκτον ὄνομα «Μακεδονία». Ἐν ὅψει τῶν στοιχειωδῶν αὐτῶν δεδομένων οἱ προτεινόμενες μὲ τὶς προτάσεις Νίμιτς ἄνωτέρω ὀνομασίαις διὰ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἀποτελοῦν ὀλοφάνερη κοροϊδία εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τίποτε ἄλλο. Αὐτὸ εἶναι αὐτονόητον γιὰ τὰ τρία πρῶτα ὀνόματα : διότι ὁ προσδιορισμὸς «Συνταγματικὴ» ἢ «Δημοκρατικὴ» ἢ «Ἀνεξάρτητη» σὲ τίποτε δὲν διαφοροποιεῖ τὴν ἀπαράδεκτη γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὀνομασία «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας».

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν τέταρτην ὀνομασίαν «Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας». Ἀπλούστατα διότι τὸ «Νέα» προϋποθέτει τὸ «Ἀρχαία», μὲ τὸ ὁποῖον πλήρως ταυτίζεται καὶ διαφέρει μόνον κατὰ τὴν χρονικὴν ἀπόστασιν. Μὲ τὸ «Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» πλήρης λοιπὸν οἰκιοποίησις ἀπὸ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον τῆς «Μακεδονίας» στὴν διαχρονικὴ τῆς ὀλότητα, ἐπιδιωκομένης μὲ τὶς προτάσεις Νίμιτς τῆς συνυπογραφῆς τῆς Ἑλλάδος στὴν θρασύτατη αὕτῃ καὶ πρωτόγνωρῃ ἱστορικῇ πλαστογραφίᾳ.

Ἀλλὰ τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν πέμπτην ὀνομασίαν «Δημοκρατία τῆς Ἄνω Μακεδονίας». Θὰ ἡμποροῦσε ἐνδεχομένως νὰ συζητηθῇ, ἐὰν μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως «Ἄνω» ὑποδηλοῦται γεωγραφικὸς προσδιορισμὸς τοῦ κρατιδίου. Ἀλλὰ ὁ προσδιορισμὸς αὐτός, καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ συντρέχων, ἀναιρεῖται ἐξ ὀλοκλήρου μὲ τὴν δολιότητα τῆς διπλῆς ὀνομασίας. Διότι μὲ αὐτήν, καὶ συγκεκριμένως διὰ τοῦ 2^{ου} ὅρου (τοῦ μέρους II τῶν προτάσεων), ὅτι, κατὰ λέξιν, «Ἀναγνωρίζεται, ὅτι τὸ συνταγματικὸ ὄνομα τοῦ Δευτέρου Μέρους [δηλ. τοῦ

Σκοπιανοῦ κρατιδίου] εἶναι Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Δευτέρου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας», καλεῖται ἡ Ἑλλάς νὰ συνυπογράψῃ συμφωνίαν, ἀναγνωρίζουσιν ταύτισιν τῆς «Δημοκρατίας τῆς Ἄνω Μακεδονίας» (κατὰ τὴν προτεινομένην διεθνῇ ὀνομασίαν) πρὸς τὴν «Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας» (κατὰ τὴν προτεινομένην ἐσωτερικὴν ὀνομασίαν). Ἡ παγίδα λοιπὸν καλοστημένη : νὰ ἀναγνωρίσουμε ἐνυπογράφως τὴν «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» ! Ἐνῶ, ἐὰν ἡ ὀνομασία ἦτο ἐνιαία, μοναδική, γιὰ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς σχέσεις, ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς, τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, θὰ ἠδύνατο τότε μόνον νὰ συζητηθῇ, ἐὰν ὁ προσδιορισμὸς «Ἄνω Μακεδονία» εἶναι ἴσως γεωγραφικὸς. Καὶ σημειῶνω «ἴσως», διότι γραμματικῶς προθέσεις, ὡς ἄνω, κάτω καὶ παρόμοιες, δὲν διαφοροποιοῦν τὴν οὐσίαν τοῦ σημαινομένου. Γιὰ ὅσους φυσικὰ γνωρίζουν ἑλληνικά.

Καὶ θὰ πρέπει ἀκόμη εἰς τὴν σκόπιμον φλυαρίαν, περὶ δῆθεν δυνατότητος χρήσεως τοῦ ὅρου «Μακεδονία» ὑπὸ γεωγραφικὴν μόνον ἔννοιαν, νὰ ἀντιταχθῇ τὸ οὐσιῶδες, ὅτι εἶναι λογικῶς ἀδύνατος ὁ διαχωρισμὸς τῶν δύο ἐννοιῶν τοῦ ὅρου, ἐθνολογικῆς καὶ γεωγραφικῆς. Καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι ἱστορικῶς δεδομένον, ὅτι τὸ ψευδώνυμον «Μακεδονικὸν ζήτημα» ἐγεννήθη ἐκ τοῦ μηδενὸς πρὸς ὑπηρετήσιν ἐπεκτατικῶν βλέψεων ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, διὰ παρεμβολῆς ἐγκαθέτων των, ἀπὸ τοῦ τέλους ἤδη τοῦ 19^{ου} αἰῶνος μὲ προσποιητὴν ἐπὶ κλησιν τοῦ κατασκευασθέντος ἱστορικοῦ ψεύδους, ὅτι οἱ Μακεδόνες ἐθνολογικῶς δῆθεν δὲν εἶναι Ἕλληνες. Καὶ ἀκόμη, ὅταν μόνον ὑπὸ τὸν ἐθνολογικὸν αὐτὸν χαρακτῆρα διατηρήθῃ τὸ ζήτημα ἔκτοτε καὶ ἐπὶ τόσες δεκαετίες μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν μας, τώρα ἀνακινούμενον καὶ πάλιν μὲ προέχουσιν τὴν ἐθνολογικὴν δῆθεν διαφορὰν καὶ κύριον ἐνεργούμενον τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον.

Καὶ ἄς ἐπαναλάβω αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν πειστικῶς ἔχω ἐπανειλημμένως τονίσει. Νὰ παύσῃ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ ἐφευρεθεῖσα κωμωδία τῶν συνθέτων ὀνομασιῶν, μὲ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κατὰ καιροὺς προταθέντα σύνθετα ὀνόματα. Διότι οἱ ὁποιοιδήποτε προστιθέμενοι προσδιορισμοὶ δὲν θίγουν, οὔτε παραλλάσσουν τὴν οὐσίαν, τὸ ἀπόλυτον εὖρος τῆς ὀνομασίας «Μακεδονία», τὴν ὁποίαν μὲ τόσην ἀδίστακτον κυνικότητα καὶ ἀναισχυντίαν ἐπιχειροῦν νὰ ὑφαρπάσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καταχθόνιοι ἐπίβουλοι.

5.- Περιορισμένη καὶ δευτερεύουσα ἡ χρῆσις τῆς διεθνοῦς ὀνομασίας.

Ἡ κοροϊδία τῆς διεθνοῦς ὀνομασίας ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ

χρήσις αὐτῆς προτείνεται μόνον περιωρισμένως, ὡς δευτερεύουσα. Συγκεκριμένως ὅχι γιὰ ὅλες τὶς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, ἀλλὰ γιὰ τὶς ὀλιγώτερες : εὐθὺς ἀμέσως μὲν, διὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ τὴν προσωρινὴν ὀνομασίαν τοῦ «Πρώην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» στὸν Ο.Η.Ε. (ὅρος 4^{ος} τῶν προτάσεων) καὶ διὰ τὴν χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸ μέλλον μόνον «(α) σὲ πολυμερεῖς συνθηκας, συμβάσεις καὶ συμφωνίες , (β) διαβατήρια καὶ (γ) γιὰ τὴν ἔνταξη σέ, καὶ ἐπίσημη χρήση σέ, διεθνεῖς ὀργανισμούς»(ὅρος 5^{ος} τῶν προτάσεων).

Εἶναι ὀλοφάνερο τὸ γιὰτὶ περιορίζεται ἔτσι τόσον πολὺ ἡ ὑποχρέωσις τῶν Σκοπίων νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ αὐτὴν τὴν προτεινομένην διεθνῇ ὀνομασίαν τους, ἀφοῦ καὶ ἀπὸ τὶς διεθνεῖς σχέσεις του ἐξαιροῦνται ὅχι μόνον οἱ ἀνεπίσημες ἔστω καὶ πολυμερεῖς σχέσεις, ἀλλὰ καὶ ὅλες, ἐπίσημες καὶ ἀνεπίσημες, διμερεῖς σχέσεις. Ἀπλούστατα διὰ τὴν δικαιοῦται τὸ σκοπιανὸν κρατίδιο σὲ ὅλες αὐτέες, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφία τῶν διεθνῶν σχέσεων κάθε κράτους, νὰ χρησιμοποιῇ τὸ «συνταγματικὸ» του ὄνομα, δηλαδὴ τὴν πλαστογραφηθεῖσα ψευδωνυμίαν του «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας». Αὐτὸ ἄλλωστε κυνικώτατα ἐκφράζεται καὶ μὲ τὸν 6^{ον} ὅρον τῶν προτάσεων Νίμιτς, κατὰ τὸν ὁποῖον «Προτείνεται τὸ Ἐπίσημο Διεθνὲς Ὄνομα νὰ συζητηθῇ γιὰ χρῆση σὲ ἄλλες ἐπίσημες διεθνεῖς περιπτώσεις καὶ σὲ ἐπίσημη διμερῇ διεθνῇ χρῆση». Ὅρος, ποὺ παραπέμπει γιὰ ὅλες τὶς «ἄλλες ἐπίσημες διεθνεῖς περιπτώσεις» καὶ γιὰ κάθε «ἐπίσημη διμερῇ διεθνῇ χρῆση» στὸ μέλλον, σὲ συζήτησι καὶ ἀπόφασιν, ποὺ θὰ συμφωνηθῇ ! Καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι τόσον ἀνόητοι οἱ Σκοπιανοί, διὰ τὴν συμφωνήσουν σὲ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο, ὅταν ἀπὸ τώρα ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα – μὲ τὶς προτάσεις Νίμιτς – νὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ ὅλες τὶς διεθνεῖς αὐτέες σχέσεις τὴν ψευδωνυμίαν τους «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας».

Καὶ τὸ τραγικώτερον εἶναι, ὅτι τὴν ψευδωνυμίαν τους αὐτὴ θὰ ὑποχρεοῦται καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποδέχεται στὶς διμερεῖς σχέσεις της μὲ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιο. Ἐ, εἰς παρόμοιον ἐξευτελισμὸν οὐδεὶς διανοήθη μέχρι σήμερα νὰ ὑποβάλῃ τὴν Πατρίδα μας.

6.- Ἡ κακοβουλία τῆς προτεινομένης ἐσωτερικῆς ὀνομασίας.

Οἱ προτάσεις Νίμιτς ρητῶς ἀναγνωρίζουν εἰς τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον, – παραλλήλως πρὸς τὶς ἐξαιρούμενες, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, περισσότερες περιπτώ-

σεις διεθνῶν του σχέσεων, – τὸ δικαίωμα χρήσεως τοῦ «συνταγματικοῦ» του ὀνόματος, δηλαδή τοῦ ψευδωνύμου «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικό του. Αὐτὸ σημαίνει, ἐπιδιωκομένην καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν ὑπογραφήν νομιμοποίησιν τῆς χρήσεως τῆς πλαστογραφηθείσης ψευδωνυμίας στὰ δημόσια κτήρια καὶ στοὺς τίτλους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ στὸ περιεχόμενο τῆς παρεχομένης παιδείας στὰ σχολεῖα, σὲ ὅλη γενικῶς τὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ, ἐπὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πεδίου, τῶν κατοίκων τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου. Λύσις φυσικὰ παντελῶς ἀπαράδεκτη, ὅχι μόνον, κατὰ τὰ προλεχθέντα, ἐξ αἰτίας τῆς εἰσαγομένης ἔτσι διπλῆς ὀνομασίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἐξ αἰτίας ὀφθαλμοφανῶν ἐνδογενῶν μοιραίων συνεπειῶν, ποὺ ἀναποφεύκτως ἡ ἐφαρμογὴ της θὰ συνεπιφέρει.

Ἡ ἀναφορὰ στὸ «συνταγματικὸ» ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου καὶ στὴν δυνατότητα τῆς ἀνεμπόδιστης χρησιμοποίησές του ὡς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ πονηροῦ γίνεται. Γιὰ νὰ ἐξυπονοηθῇ, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ ὡς «συνταγματικὸ» δὲν ἤμπορεῖ δῆθεν νὰ ἀλλάξῃ. Καὶ τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνουν δοκησίσοφοι κονδυλοφόροι, ἐθελούσιοι ἢ ὅχι κήρυκες ἐνδοτισμοῦ – ἀδιάφορον –, ἀργυρώνητα ἢ ὅχι παπαγαλάκια τῆς ἐθνικῆς μας συνθηκολογήσεως – ἐπίσης ἀδιάφορον. Σὲ κάθε ὅμως περίπτωσιν ὅλοι οἱ ἐθνικῶς ἐν προκειμένῳ μειονοδοτοῦντες διακατεχόμενοι ἀπὸ παχυλωτάτην ἄγνοιαν διεθνῶν δεδομένων ἢ ἐνσυνειδήτως ἀποσιωποῦντες αὐτά.

Πράγματι, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ρητῶς ἔχω ἐπισημάνει, τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐπιτρέπει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως καὶ ἰδίου ὀνόματος, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν κατάργησιν ὑφισταμένου κράτους, ὅταν τοῦτο ἀποτελῇ ἀπειλὴν καὶ κίνδυνον διὰ τὴν διεθνῇ εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λαῶν. Αὐτὸ συνέβη π.χ. μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν νικητριῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων μετὰ τὸ τέλος τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου, ὅταν μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 46 νόμον τοῦ Συμμαχικοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου τῆς 25.2.1947 ὠρίσθη κατὰ λέξιν, ὅτι : « Τὸ Κράτος τῆς Πρωσσίας, ὡς καὶ ἡ κεντρικὴ του Κυβέρνησις καὶ ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ του καταργοῦνται». Καὶ κατηργήθησαν, χωρὶς βεβαίως ἔκτοτε νὰ ἐπανιδρυθοῦν, οὔτε καὶ τὸ ὄνομά των νὰ ἐπανακουσθῇ.- Ἀλλὰ καὶ προηγουμένως, μετὰ τὸν α' παγκόσμιον πόλεμον, τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὴν Αὐστρίαν. Τότε ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς χώρας αὐτῆς εἶχεν ἐπιλέξει τὴν ὀνομασίαν «Γερμανικὴ Αὐστρία», ἀλλ' αἱ νικητρίαι δυνάμεις ἀντετάχθησαν καὶ τὴν ὑπεχρέωσαν νὰ ἀποβάλῃ ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν της τὴν λέξιν «Γερμανικὴ».- Ἐπίσης, ἡ Δυτικὴ Γερμανία δὲν ἀνεγνώριζε τὴν κρατικὴν ὑπόστασιν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας – καίτοι ἡ τελευταία αὐτὴ διετῆρει διπλωματικὰς

σχέσεις με 30 άλλα κράτη, ως και προξενικές ή επίσημες έμπορικές σχέσεις με άλλα 32 – επί 17 ολόκληρα χρόνια, μέχρι της συνθήκης της 21.12.1972, και μόνον έκτοτε, από τοῦ Σεπτεμβρίου 1973, ἐγένετο καὶ αὐτὴ δεκτὴ εἰς τὸν Ο.Η.Ε.-

Συμπερασματικῶς : μόνον πρὸς ἡλιθίους συγχωρεῖται νὰ προβάλλεται ὡς δῆθεν δεδομένον, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὸ «συνταγματικὸ» ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου. Ἐὰν ἴσχυε κάτι τέτοιο, ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν διεθνὴ ἀνομίαν θὰ ἄνοιγε διάπλατα.

7.- Ἡ ἐπιδιωκομένη νομιμοποίησις τῆς μετονομασίας τῆς περιοχῆς «Βαρδαρία» τῆς νοτίου τέως Νοτιοσλαβίας εἰς «Μακεδονίαν» ἐπιβραβεύει τὴν κατακτητικὴν διάθεσιν τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου.

Τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἦτο περιοχὴ τῆς ἄλλοτε Νοτιοσλαβίας, ἡ ὁποία μέχρι τῆς ἀναδείξεώς της ἀπὸ τὸν κομμουνιστὴν ἡγέτην Τίτο τὸ 1944 σὲ «Ὁμόσπονδη Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» ὠνομάζετο Βαρδαρία. Ὅχι Μακεδονία, διότι μόνον κατὰ τὸ ἓνα τρίτον της (1/3), τὸ νοτιώτερον, ἀποτελοῦσεν ἡ περιοχὴ τμήμα, καὶ μάλιστα μόνον τὸ 17%, τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας. Ἡ ἀνωτέρω μετονομασία συνετελέσθη στὸ πλαίσιο πολιτικοῦ προγράμματος ἄρσεως τῆς ἀντιπαλότητος περὶ τὴν διεκδίκησιν τῆς ὅλης ἱστορικῆς Μακεδονίας καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς χῶρες (Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν, Νοτιοσλαβίαν), στὶς ὁποῖες εἶχον περιέλθει μετὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τμήματά της, ὥστε μετὴν ἐνοποίησίν τους νὰ ἐξαλειφθοῦν οἱ σχετικὲς μεταξὺ των ἔριδες, καὶ τῶν τριῶν διεκδικούντων τοὺς Μακεδόνες ὡς ὁμοεθνεῖς των. Καὶ τὸ πρόγραμμα προέβλεπε ἀνεξάρτητον Μακεδονικὸν κράτος, ὑπὸ κομμουνιστικὴν βεβαίως – σταλινικὴν – δεσποτείαν μετὰ τοπάρχην τὸν Νοτιοσλάβον ἡγέτην Τίτο. Μάλιστα ἡ ὑλοποίησις τοῦ προγράμματος ἄρχισε μετὰ συνένωσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς Νοτιοσλαβίαν καὶ Βουλγαρίαν δύο τμημάτων, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺ, μετ’ ὀλίγα χρόνια διελύθη. Δηλαδή τότε ἐσχεδιάσθη ὁ ἐδαφικὸς ἀκρωτηριασμὸς τῆς Ἑλλάδος, δι’ ἀποσπάσεως ἀπὸ αὐτὴν τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν της. Καθαρὰν λοιπὸν ἐπεκτατικὴν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἐπιδίωξιν ἐξέφραζεν ἡ ἀνωτέρω μετονομασία τῆς Βαρδαρίας εἰς Μακεδονίαν, ὅπως ἄλλωστε εἶχαν τότε διαβλέψει καὶ ρητῶς ἐπισήμως διακηρύξει καὶ οἱ Η.Π.Α. μετὰ δὴλωσιν τῆς 26^{ης} Δεκεμβρίου 1944 τοῦ Ὑπουργοῦ των Ἐξωτερικῶν Edward Stettinius, κατὰ τὴν ὁποίαν «Ἡ Κυβέρνησις τῶν Η.Π.Α. θεωρεῖ, ὅτι συζήτησις περὶ «Μακεδονικοῦ ἔθνους, Μακεδονικῆς πατρίδος καὶ Μακεδονικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως» ἰσοῦται μετὰ δημαγωγίαν, ποὺ δὲν ὑποκρύπτει ἐθνικὴν ἢ πολιτικὴν

πραγματικότητα, αλλά υποκρύπτει επεκτατικές διαθέσεις κατά τῆς Ἑλλάδος».

Καὶ τὴν ἴδιαν ἐπιδίωξιν ὑπηρετοῦν τώρα οἱ προτάσεις Νίμιτς μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην νομιμοποίησιν τῆς ἀνωτέρω αὐθαιρέτου μετονομασίας. Καίτοι ἀναγνωρίζουν, ὅτι καὶ οἱ δύο χῶρες, Ἑλλάς καὶ Σκόπια, περιλαμβάνουν μέρη τῆς «ἱστορικῆς Μακεδονίας» (ὅροι 1^{ος} καὶ 2^{ος}, μέρους II), χωρὶς ὅμως μνείαν καὶ τοῦ ποσοστοῦ, ποὺ τώρα ἀνήκει στὴν καθεμιά. Καὶ αὐτό, δολιιώτατα : διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ μὲ τὸ μικρὸν ποσοστὸν τοῦ 17 %, καλύπτουν μόνον τὸ 1/3 τοῦ ἐδάφους των, διεκδικοῦν δι’ ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειάν των τὴν ὀνομασίαν «Μακεδονία» καὶ μάλιστα ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανοῦσης ἤδη εἰς τὰ γεωγραφικά της ὅρια τὰ πολλαπλάσια 71 % τῆς «ἱστορικῆς Μακεδονίας» ! Καὶ ἀπεσιωπήθη ἡ ἀλήθεια αὕτη, διότι ματαιώνει τὰ σχέδια τῶν ἐπιβούλων, ἀφοῦ, ἐὰν – πέρα τῶν ἱστορικῶν, ἐθνολογικῶν, γλωσσικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων δεδομένων – ἦτο ζήτημα καὶ ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ σὲ ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο κράτη πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ ὄνομα «Μακεδονία», λογικῶς ἡ κατακύρωσις θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὴν κατέχουσαν τὰ πολλαπλάσια 71 % τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν Ἑλλάδα. Τὸ ὅτι γίνεται μὲ τὶς προτάσεις Νίμιτς πρὸς τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον μὲ τὸ ὑποπολλαπλάσιο ποσοστὸ τοῦ 17 % μόνον τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν, ποὺ καλύπτουν μάλιστα μόνον τὸ 1/3 τῆς ἐπικρατείας του, αὐτὸ σημαίνει καὶ ἐξυπονοεῖ, ὅτι τὸ κρατίδιον αὐτὸ μὲ τέτοιο κύριον ὄνομα θεωρεῖται, εἶναι καὶ ἀποτελεῖ καὶ τὴν Μητρόπολιν τῆς Μακεδονίας ! Εἰς τὸ ὅποιον συνακολουθῶς καὶ θὰ πρέπει, κατὰ τοὺς σχεδιασμοὺς τῶν ἐπιβούλων, νὰ προσαρτηθοῦν καὶ τὰ ἑλληνικὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη. Ἔτσι συστηματικῶς προωθείται ἡ καταχθόνιος ἐπιδίωξις.

Ἐπιδίωξις ἀρπακτική, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ὅμως, – ἀντὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ τῆς τότε ἐποχῆς, – τώρα τῶν Η.Π.Α., οἱ ὁποῖες καὶ κυνικῶτατα ἄλλαξαν τὴν ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος στάσιν, πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδικῆς των πολιτικῆς ἀναδιατάξεως καὶ τῶν συνόρων εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας καὶ τὴν ἐγγὺς περιοχὴν χάριν ἰδιωφελῶν γεωπολιτικῶν συμφερόντων.

Ἄς προσθέσω τώρα, ὅτι ἔχομεν ἀνάλογον παράδειγμα ἱκανοποιήσεως κατακτητικῶν βλέψεων διὰ μετονομασίας καὶ ἀπὸ τὴν διεθνῇ πρακτικὴν. Ἔτσι τὸ 1939 τὸ Σιάμ μετωνομάσθη εἰς Ταϋλάνδην, διὰ νὰ ἀποσπάσῃ γειτονικὰ ἐδάφη, κατοικούμενα ἀπὸ Τάϊ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον καὶ διὰ τῆς μετονομασίας ἐπέτυχε. Ἀκριβῶς, ὅπως τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον δι’ ἀποβολῆς τῆς παλαιᾶς ὀνομασίας τῆς

περιοχῆς του «Βαρδαρία» καὶ ἀντικαταστάσεώς της διὰ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος Μακεδονία ἐπιδιώκει σταθερῶς – καὶ τὸ διαλαλεῖ ἄλλωστε παντοιοτρόπως διεθνῶς – τὴν κατάκτησιν ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, τὸν ἔδαφικὸν δηλαδὴ τῆς Πατρίδος μας ἀκρωτηριασμόν.

8.- Ἡ ἀνεπίτρεπτη ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικά μας.

Ἀνεφέρθην ἀνωτέρω (ὑπὸ τὸν ἀριθ.3) γενικῶς στὴν ἐπιδιωκομένη μὲ τὶς προτάσεις Νίμιτς ἀνεπίτρεπτη ἐνασχόλησι καὶ μὲ τὰ ἐσωτερικά μας. Ἐξειδικεύω τώρα τὰ ἀνομήματα.

Ἦδη ὁ 1^{ος} ὅρος (τοῦ μέρους II) τῶν προτάσεων Νίμιτς ὀρίζει κατὰ λέξιν ὅτι : «Ἀναγνωρίζεται, ὅτι τρεῖς διοικητικὲς περιοχὲς τοῦ Πρώτου Μέρους [δηλ. τῆς Ἑλλάδος] ὀνομάζονται Ἀνατολικὴ Μακεδονία, Κεντρικὴ Μακεδονία καὶ Δυτικὴ Μακεδονία καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Πρώτου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας».

Ὑβριστικώτερο γιὰ τὴν Πατρίδα μας κείμενο δὲν εἶναι νοητόν. Διότι τὸ «ἀναγνωρίζεται» σημαίνει ἀπονέμεται τώρα ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα κάτι κατὰ παραχώρησιν, τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὀνομασιῶν διὰ τὰ Μακεδονικὰ ἑδάφη της ! Ἔτσι τέσσερεις χιλιάδες χρόνια ἐλληνικῆς Ἱστορίας, μὲ ἀμέτρητες καταγραφές, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἐπιγραμματικὴ τοῦ Στράβωνος «ἔστι μὲν οὖν Ἑλλὰς καὶ ἡ Μακεδονία» (Γεωγραφικά, VII,9), ἐπιδεικτικῶς ἀγνοοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐπιβούλους καὶ τὰ θλιβερὰ ἐνεργούμενά των. Τὰ ὁποῖα καὶ μὲ δολιώτατον κυνισμόν διαστέλλουν μὲ τὴν ἐπιλεγεῖσαν ἀνωτέρω διατύπωσιν Ἑλλάδα καὶ Μακεδονίαν. Ἐνῶ συγχρόνως ταυτίζουν τὴν Μακεδονίαν μὲ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον, ἀφοῦ τὸ ὀνομάζουν «Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας», καίτοι μάλιστα συνομολογοῦν, ὅτι τὸ ἔδαφός του περιλαμβάνει «μέρος» μόνον τῆς «ἱστορικῆς Μακεδονίας». Ἡ ταύτισις παραμένει ἐρριζωμένη εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ συνείδησιν ἀναποφεύκτως ψυχολογικῶς κατὰ τὴν ἀνάπλασιν τῶν δύο παραστάσεων, εἴτε τῆς «Μακεδονίας», εἴτε τῆς «Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας», ἐνῶ ἡ ἐκτεθεῖσα συνομολόγησις, ὅτι αὐτὴ περιλαμβάνει εἰς τὸ ἔδαφός της μέρος μόνον ἐκείνης, δὲν συναναπλάσσεται, ἀκόμη καὶ σὲ ὅσους (ἐλαχίστους) εἶναι γνωστή. Ἴδου ἡ καταχθόνιος δολιότης.

Καὶ καλοῦν οἱ ἐπίβουλοι τὴν Πατρίδα μας νὰ συνυπογράψῃ τώρα σὲ διμερῆ συμφωνίαν μὲ τὰ Σκόπια, ὅτι «ἀναγνωρίζει», ὅτι κατέχει μέρος τῆς

Μακεδονίας ! Μὲ παράλληλη δέσμευσι διὰ τοῦ 2^{ου} ὅρου (τοῦ αὐτοῦ μέρους II), ὅτι, κατὰ λέξιν, «Ἀναγνωρίζεται, ὅτι τὸ συνταγματικὸ ὄνομα τοῦ Δευτέρου Μέρους [δηλ. τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου] εἶναι Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Δευτέρου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας». Ἄλλ’ ἀφοῦ ρητῶς διακηρύσσεται ἔτσι, ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου «περιλαμβάνει μέρος μόνον τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας», κατὰ ποίαν λογικὴν προτείνεται δι’ ὁλόκληρον τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἢ ὀνομασία «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» ; Μὲ τὴν λογικὴν τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης πανουργίας.

Καὶ ἡ κακοβουλία συμπληρώνεται μὲ τοὺς προσθέτους ὅρους : τὸν 8^{ον}, κατὰ τὸν ὁποῖον «Κανένα κράτος δὲν θὰ ἔχει ἀποκλειστικὰ δικαιώματα, πολιτικὰ εἴτε ἐμπορικὰ, στὰ ὀνόματα «Μακεδονία» ἢ «Μακεδονικὸς» μόνο του»• τὸν 9^{ον}, κατὰ τὸν ὁποῖον «Τὰ ὀνόματα «Μακεδονία» καὶ «Μακεδονικὸς» μπορεῖ νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐμπορικὰ καὶ ἀπὸ τὰ δύο Μέρη [δηλ. τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Σκόπια] καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτες καὶ ἀπὸ ὀργανωμένους ὁμάδες νομικὰ ἀνεγνωρισμένους ἐκάστου τῶν δύο Μερῶν ἀλλὰ μόνο σύμφωνα καὶ ὑποκείμενα στὴν ὑφισταμένη διεθνῇ νομοθεσίᾳ, σὲ συμβάσεις καὶ πρακτικὲς, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τὴν χρῆση γεωγραφικῶν ὀνομάτων γιὰ ἐμπορικοὺς καὶ παρόμοιους λόγους». Δηλαδή πλήρης καὶ ἀπόλυτος ἐξομοίωσις ὅλων, ἀτόμων καὶ ὀργανωμένων ὁμάδων, Ἑλλήνων καὶ Σκοπιανῶν, στὴν ὁποιαδήποτε χρῆσι τῶν ὀνομάτων «Μακεδονία» καὶ «Μακεδονικὸς», χωρὶς ἀποκλειστικὸ δικαίωμα κανενός. Καὶ ἐξωθεῖται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀγνοήσῃ τὴν ἱστορίαν της καὶ συμφωνήσῃ, συνυπογράφουσα τὶς προβλέψεις αὐτὲς τῶν προτάσεων Νίμιτς.

Ἐὰν τὸ πράξῃ, δὲν θὰ συμφωνήσῃ ἀπλῶς βλακωδέστατα στὴν ἀπογύμνωσι τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος ἀπὸ παντὸς «Μακεδονικοῦ», τοῦ ἱστορικῶς πολυτιμωτέρου, ὅπως προεξέθεσα, στοιχείου τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοσυστάσιος. Διότι ὑπάρχει καὶ τὸ ἐπίσης ὀλεθριώτατον συμπλήρωμα ἐθνικῆς μας συμφορᾶς : Μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην συνυπογραφὴν της καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἔτσι, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ εἶναι Μακεδόνες, ἡ Ἑλλὰς θὰ διευκολύνῃ ἀμέτρως τὸ ἐπόμενον σκοπούμενον τῶν ἐπιβούλων, τὸν μέχρις Ὀλύμπου ἐδαφικὸν μας ἀκρωτηριασμόν. Διότι θὰ μᾶς εἴπουν : μὲ τὴν συνυπογραφὴν σας δεχθήκατε ἐνιαίαν, τὴν αὐτὴν, ρύθμισιν τῆς ζωῆς σὲ ὅλες τὶς καθημερινές, νομικῶς ἐνδιαφέρουσες, ἐκδηλώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πεδίου, εἰς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη σας καὶ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον. Γιατὶ λοιπόν, νὰ μὴ ἐνωθοῦν τὰ δύο αὐτά, πρὸς ὄφελος ἀνετωτέρας εἰρηνικῆς τῶν λαῶν των συμβιώσεως,

ἀφοῦ τίποτε πλέον δὲν τοὺς χωρίζει ;

Τὸ προκείμενον σχέδιον τῶν ἐπιβούλων ὁρατώτατον καὶ βεβαιότατον, δι' ὅσους δὲν θέλουν νὰ ἐθελοτυφλοῦν. Ἀβεβαιότης ὑπάρχει μόνον, ἐὰν θὰ ὑπάρξη Ἕλλην, ὁ ὁποῖος νὰ συνεργήσῃ μὲ συνυπογραφὴν εἰς τὴν φρικτὴν αὐτὴν ἐθνικὴν προδοσίαν. Ὁ Ἑλληνισμός, ὅπου τῆς γῆς, ἐλπίζει, πῶς ὅχι, δὲν θὰ εὐρεθῇ...

Γ' - ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΕΣ.

9.- Τὰ δῆθεν ἀδιέξοδα.

Ἡ εἰκόνα εἶναι ὁλοκάθαρη. Ἐπιδιώκουν μανιωδῶς οἱ ἐπίβουλοι νὰ ἐπιβάλλουν τώρα, εἰς πρῶτον στάδιον, τὴν ἐθνικὴν μας συρρίκνωσιν μὲ ἀποκοπὴν τῆς Μακεδονίας ὡς μέρους τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοσυστασίας. Καὶ γίνεται ἐπ' αὐτοῦ γιγαντιαία ἐκστρατεία ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ παραπληροφορήσεως τοῦ καλοπίστου, ἀνυπόπτου καὶ ἀθώου Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ χρησιμοποίησιν ποικιλωνύμων Μ.Μ.Ε., ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ραδιοτηλε-οπτικῶν ἐκπομπῶν. Καὶ ἐμφανίζονται ἀξιοδάκρυτοι κονδυλοφόροι καὶ δοκησίσοφοι «ρήτορες», ἄρκετοὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀνιστόρητοι πολυπράγμονες φανφαρόνοι, ἀκόμη καὶ ἀπὸ κατὰ τεκμήριον σοβαροφανῆ ἢ καὶ μὲ ἱστορίαν ἐθνικῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀγώνων ἔντυπα, διαλαλοῦντες τὰ διανοητικῶς ἀνάπηρα, ὅτι δῆθεν ἐμεῖς εὐθυνόμεθα διὰ τὴν προκειμένην ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπίθεσιν, ὅτι ἀπὸ ἀπερισκεψίαν καὶ λόγῳ τῆς ἀδιαλλαξίας μας ἐχάσαμε δῆθεν πολύτιμες εὐκαιρίες κατὰ τὸ παρελθὸν πρὸς διευθέτησιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, μὲ ἐπὶ πᾶσι πάντοτε, ὅτι τώρα εὐρισκόμεθα πρὸ ἀδιεξόδου καὶ πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ συμφωνήσουμε, διότι ἄλλως μᾶς ἀναμένουν ἀορίστως ἐπισηιόμενα δεινὰ διεθνοῦς ἀπομονωτισμοῦ.

Ὅμως ὅλα αὐτὰ εἶναι μόνον προσχηματικά. Καμμία ἀπολύτως εὐθύνη δὲν μᾶς βαρύνει γιὰ τὴν κακὴν πορείαν τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων. Ἐσημειώθησαν βεβαίως καὶ παραλείψεις καὶ ἐσφαλμένοι χειρισμοὶ τακτικῆς κατὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων. Ὅμως οἱ Ἑλληνικὲς θέσεις ἦσαν πάντοτε διαυγεῖς καὶ κρυστάλλινες μὲ ἐδραιωτάτην ἀπὸ κάθε ἄποψιν, σαφῆ καὶ κοινῶς κατανοητὴν θεμελίωσιν, ἀνεπίδεκτη κάθε ἀμφισβητήσεως. Τὸ ὅτι οἱ ξένοι προσποιοῦνται, ὅτι δὲν τὶς κατανοοῦν, αὐτὸ ὑπαγορεύεται ἀπὸ στάθμισιν τῶν ἰδικῶν τους γεωπολιτικῶν καὶ ἄλλων συμφερόντων, καὶ δὲν εἶναι καθόλου συνέπεια ἀστόχων ἰδικῶν μας χειρισμῶν. Ἐπίσης, ἀδιαλλαξία δὲν εἶναι ἡ ἄρνησίς μας ἀποδοχῆς τῆς σκοπιανῆς κλοπῆς ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ἡ ἄμυνα κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας

συρρικνώσεως. Καὶ οὔτε ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε ἐχάσαμε καμμία εὐκαιρία ἐθνικῶς ἀποδεκτῆς λύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Οὔτε εὐθύνεται ἡ Ἑλλάς γιὰ ἀδιέξοδα ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι οἱ ἐπίβουλοι θέλουν ἀναγκαστικῶς νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν τὶς θελήσεις των, καθοδηγοῦντες τοὺς Σκοπιανοὺς στὴν ἀδιαλλαξία τους, καὶ ἐμεῖς ἀρνούμεθα τὴν ὑποταγή.

Ἀπλούστατα, ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐφευρέθησαν καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς κατατρομοκράτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ ὁποῖος ὅμως εἶναι εὐφυής, τὰ ἀντιλαμβάνεται, δι' αὐτὸ καὶ μὲ χαρακτηριστικὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν στὴν μεγίστη πλειονοψηφία του, ὑπερβαίνουσαν κατὰ τὶς δημοσκοπήσεις τὸ 82 %, ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ τηρήσῃ τὴν ἐθνικῶς ἀξιοπρεπῆ στάσιν, ἀρνούμενη τὴν συνθηκολόγησιν, μὲ προβολὴν καὶ βέτο στὴν εἰσδοχὴ τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνῶσιν ἢ καὶ διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους, ἐὰν ἀνέχεται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος «Μακεδονία» ἀπὸ τοὺς σλάβους Σκοπιανούς. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ εἰς τὴν ἱστορίαν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπερήφανος Ἑλληνικὸς λαὸς πρωτοπορεῖ, δείχνει ἐλευθέρως μὲ ἐνάργεια τὰ ἐθνικῶς ἐπιβαλλόμενα.-

10.- Οἱ εἰς βάρος μας ἀπειλές.

Παρὰ τὴν οὐσιώδη καὶ ἀνεπίτρεπτη, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐπίσημη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀποδοχὴν τῶν προτάσεων Νίμιτς ὡς βάσεως γιὰ τὴν ἐπίλυσι τοῦ σκοπιανοῦ προβλήματος, ἤδη, ἐπειδὴ δὲν ὑπεχωρήσαμε πλήρως, διαγράφονται ἀόριστοι ἀπειλές εἰς βάρος μας.

Οἱ ἐπίβουλοι καὶ τὰ ἐνεργούμενά των ἀπέβαλον τὸ διάτρητο προσωπεῖον τους. Ὅπως ἀνεγράφη εἰς τὸν τύπον, μετὰ τὸ ναυάγιο τῆς πρόσφατης (1.3.2008) διαπραγματεύσεως γιὰ τὸ σκοπιανὸ στὴν Νέα Ὑόρκη, ὁ Ἀμερικανὸς μεσολαβητὴς τοῦ Ο.Η.Ε. Νίμιτς ἐδήλωσε ρητῶς, ὅτι τυχὸν ἀποτυχία ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ ὀνόματος θὰ ἔχῃ ἐπιπτώσεις καὶ γιὰ τὶς δύο χῶρες (Ἑλλάδα καὶ Σκόπια). Τώρα, τὶ σοῖ μεσολαβητὴς εἶναι αὐτός, ποὺ ἀπειλεῖ, διότι δὲν γίνονται δεκτὲς οἱ προτάσεις του, ἀφίνεται σὲ κάθε νοήμονα ἄνθρωπο νὰ σκεφθῇ. Καὶ βεβαίως συνητημένως τὴν ἔκτασι καὶ τὸ βάθος τῆς ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνωμοσίας.

Ἄς σταθοῦμε ὅμως στὶς ἀπειλές. Γιατὶ νὰ θεωρηθοῦν συνυπεύθυνες, ὥστε νὰ πληρώσουν τὶς συνέπειες τοῦ ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων καὶ οἱ δύο χῶρες ; Ἀφοῦ ἐξ ἀρχῆς ὁρατὴ καὶ σὲ κάθε περίπτωσι διασαλπιζομένη ἐπισήμως

εἶναι ἡ ἀνένδοτη ἀδιαλλαξία καὶ πλήρης ἄρνησι τῶν Σκοπιανῶν νὰ ἀποστοῦν ἀπὸ τὴν ψευδωνυμία τους, μὲ ποιά λογικὴ νὰ πληρώσῃ τὸ ὀριστικὸν ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἡ Ἑλλάς, ποὺ μάλιστα ἔκανε τόσες οὐσιώδεις ὑποχωρήσεις ;

Ἀλλά, ἔστω ἃς πληρώσῃ ! Ποιὸ θὰ εἶναι τὸ τίμημα ; Ἀρθρώνεται ἀορίστως, ὁ ἀπομονωτισμὸς τῆς χώρας μας, ἐὰν ἀσκήσουμε βέτο στὴν εἴσοδο τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου τώρα στὸ Ν.Α.Τ.Ο., εἴσοδο, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιμόνως ἐπιθυμοῦν οἱ Η.Π.Α., καὶ ἀργότερα στὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν.

Ἄς σκεφθοῦμε μὲ νηφαλιότητα. Ἡ ἄσκησις τοῦ βέτο ἀποτελεῖ δικαίωμά μας ἀπὸ τοὺς ὅρους τῆς συμμαχίας. Καὶ ἡ ἄσκησις δικαιώματος σὲ καμμιά περίπτωσι δὲν ἡμπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ἐγχείρημα ἀπομονώσεως μιᾶς χώρας. Τούναντίον, θὰ ὠφελήσῃ τὴν Πατρίδα μας. Διότι μὲ τὴν βαρύτητα τῶν συνεπειῶν τοῦ βέτο, θὰ ἐνεργοποιήσῃ τοὺς ἐταίρους μας εἰς τὸ νὰ σκεφθοῦν σοβαρώτερον τὴν μεγίστην ἐθνικὴν σπουδαιότητα, ἀπτομένην αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐδαφικῆς τῆς ἀκεραιότητος, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ σκοπιανὴ ψευδωνυμία. Νὰ σκεφθοῦν ἔτσι τοῦλάχιστον ὅσοι δὲν εἶναι συμμέτοχοι τῶν ἀμερικανικῶν σχεδίων ἀναδιατάξεως τῶν συνόρων εἰς τὴν περιοχὴν μας. Καὶ νὰ πράξουν ἀναλόγως.

Πιστεύω μάλιστα, καὶ τὸ ἔχω τονίσει κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτι τὴν ἐνεργοποίησιν αὐτὴν τῶν ἐταίρων μας ἔπρεπεν ἤδη νὰ ἔχωμεν προκαλέσει ἐξ ἀρχῆς, μὲ ρητὴν καὶ ἀπερίφραστη διακήρυξιν, ὅτι θὰ ἀσκήσουμε τὸ βέτο σὲ περίπτωσιν ἐμμονῆς τῶν Σκοπίων στὴν ἀδιαλλαξία τους. Καὶ ὑπῆρξε σφάλμα τακτικῆς ἢ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ ὅπλου μας αὐτοῦ δραστηκῆς πρὸς τὰ Σκόπια ἀπειλῆς, ἀλλὰ καὶ σχετικῆς πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς προστάτες καὶ προαγωγούς των (ιδίως τῶν Η.Π.Α.) ὑπομνήσεως. Καὶ ἀκόμη ἔπρεπεν ἀπὸ καιρὸ νὰ ἐρωτηθῇ εὐθέως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ δημοψηφίσματος, ἐὰν ἀνέχεται τὴν ψευδωνυμίαν τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου. Πρωτίστως, διότι κανεῖς ἀπολύτως, καμμία Κυβέρνησις, κανένα κόμμα δὲν νομιμοποιεῖται νὰ ἀποφασίσῃ δεσμευτικῶς ὅχι γιὰ τὴν παροῦσα μόνον γενεά, ἀλλὰ δι' ὅλας τὰς ἐπερχομένας, ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιοσυστασίαν τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος καὶ τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ μας κράτους. Μὲ τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα, νὰ δυνάμεθα νὰ προτείνουμε ἀποτελεσματικῶς πρὸς πάντας, ἐπιβούλους καὶ καλοπίστους, ὅτι ἡ δεσμευτικὴ θέλησις τῆς παμψηφίας σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐμποδίζει κάθε ιδέαν ἐθνικῆς μας συνθηκολογήσεως.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν τόσων χιλιετηρίδων ζωῆς ὁ Ἑλληνισμὸς πάντοτε ἀδιαφόρησε ἐνώπιον ὁποίωνδῃποτε ἀπειλῶν, καὶ τῶν πλέον φρικιαστικῶν. Σὲ κάθε περίπτωσι, ὅποιες καὶ ἂν εἶναι οἱ συνέπειες, τὶς ὁποῖες θὰ κληθοῦμε, ἔστω ἀδίκως, νὰ πληρώσουμε γιὰ τὴν ἄρνησί μας συμμορφώσεως πρὸς τὰ ἀνιέρως ἐπιτασσόμενα ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ, αὐτὲς θὰ εἶναι ἀσήμαντες ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας συμφοράν, μὲ τὴν ἐθνικὴν τώρα καὶ ἐδαφικὴν μας εἰς τὸ μέλλον συρρίκνωσιν, ποὺ θὰ συντελεσθοῦν μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην ἐπονείδιστην ἐθνικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνθηκολόγησίν μας.-

Νέα Πεντέλη, 5^η Μαρτίου 2008.

Χρῆστος Α.Σαρτζετάκης